

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye tárgy:

- **Javaslat tanácsi rendeletre a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről**
- **A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a pusztító hatású nyílt tengeri halászati módszerekről és a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémák védelméről**

COM(2007) 605 végleges – 0227/0224(CNS)

COM(2007) 604 végleges

(2008/C 224/17)

2007. december 4-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat tanácsi rendeletre a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről

2007. október 17-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy a 2005. november 7-én aláírt Együttműködési Jegyzőkönyv alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a pusztító hatású nyílt tengeri halászati módszerekről és a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémák védelméről

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2008. április 29-én elfogadta véleményét. (Előadó: José María ESPUNY MOYANO, társelőadó: Richard ADAMS.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. május 28–29-én tartott, 445. plenáris ülésén (a 2008. május 29-i ülésnapon) 101 szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB támogatja azt az általános politikai irányvonalat, amelyet az Európai Bizottság a vizsgált javaslatban, illetve közleményben megfogalmaz, ám úgy véli, hogy a javasolt rendelet tartalmát, eredményességét és hatását növelhetné, ha a szövegbe beépülnének az e vélemény 4. és 5. pontjában kifejtett ajánlások.

2. Bevezetés

2.1 A közelmúltban világossá vált, hogy a mélytengeri ökoszisztémák rendkívüli biológiai sokféleségnek és gazdag tengeri élővilágnak adnak otthont. A természeti erőforrásoknak a világon utolsóként fennmaradt csoportosulásai közé tartoznak. A hidegvízi zátonyokat, fenékhegyeket, korallokat, hidrotermikus forrásokat és szivacsokat fokozódó mértékben veszélyezteti az emberi tevékenység. Olyan rendszerekről van szó, amelyek a sekélyvízű élőhelyeknél sokkal kevésbé termékeny környezetben léteznek, így regenerálódásuk évszázadokig tarthat. A szénhidrogének feltárása, a kábelek lefektetése, a szemét tengerbe szórása és bizonyos típusú fenékhálászati tevékenységek, ⁽¹⁾ valamint egyéb emberi tevékenységek negatív hatásokkal járhatnak. Hidegvízi korallok mérsékelt égövi kontinentális selfterületeken is találhatóak. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ezek közé tartoznak többek között a fenékvonóhálók, kotróhálók, fenékhez rögzített kopoltyúhálók, fenékhez rögzített horogsorok, rákcsapdák és egyéb csapdák. Lásd: Friewald, A., Fossá, J.H., Koslow, T., Roberts, J.M.: *Cold-water coral reefs* [Hidegvízi korallzátonyok], UNEP-WCMC, Cambridge, UK, 2004.

⁽²⁾ Uo.

2.2 A fenékhálaszat olyan speciális felszerelést igényel, amelyet általában olyan területeken is komoly károsodás nélkül lehet használni, ahol a tengerfenék homokos vagy iszapos. Bizonyos eszközök azonban elkerülhetetlen súlyuknál és méretüknel fogva a sérülékeny mélytengeri ökoszisztémákon belül jelentős mértékben károsíthatják az élőhelyeket, valamint régi és nagyrészt pótolhatatlan struktúrákat pusztíthatnak el, különös tekintettel a korallokra.

2.3 Ahogy a globális környezeti kérdések kapcsán sokszor, itt is az derült ki, hogy a probléma átfogó kezelése csak kiegyensúlyozott, hatékony, végrehajtható és az egész világra kiterjedő intézkedések révén lehetséges. Az ENSZ Közgyűlése, amely 2004 óta tárgyal a nyílt tengeri halászati módszerek okozta problémákról, 2006. december 8-án elfogadta 61/105. számú határozatát. Ebben határozottan felszólította a nyílt tengeri fenékhálaszat felett illetékességgel rendelkező államokat és szervezeteket az ilyen típusú halászat szabályozására a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák károsodástól való védelme érdekében. ⁽³⁾

2.4 Ez a vélemény két európai bizottsági dokumentummal foglalkozik. Mindkettő tárgya a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelme. Az első (COM(2007) 604) azt az általános politikai irányvonalat fejt ki, amelyet az Európai Bizottság javaslata szerint az EU egyes intézkedései során követni kellene. Ez a FAO

⁽³⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 61/105. számú határozata, 83–86. bekezdés.

ajánlásaira épül, amelyek kidolgozására azután került sor, hogy az ENSZ Közgyűlése – az EU meghatározó részvételével – részletekbe menően megvizsgálta a kérdést. ⁽⁴⁾ A második dokumentum (COM(2007) 605) olyan tanácsi rendeletre tett javaslat, amely a regionális halászati irányítószervezetek illetékessége által le nem fedett nyílt tengereken működő európai uniós hajókra vonatkozik, és a problémát közvetlen jogi eszközökkel kívánja kezelni.

2.5 A halászati ágazatnak és a természetvédelemben tevékenykedők közösségének közös hosszú távú érdeke a tengerfenéki élőhelyek védelme, mind a halállomány hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, mind pedig a tengeri biológiai sokféleség megőrzése és védelme érdekében.

3. Az Európai Bizottság általános megközelítésének (COM 604) és konkrét javaslatának (COM 605) összefoglalása

3.1 A nyílt tengeri fenékhálaszat irányítási keretének két fő eleme egyrészt a javasolt halászati területre vonatkozó előzetes környezeti hatáértékelés mint az egyes halászati tevékenységek engedélyezésének feltétele, másrészt pedig a jelentős káros hatások lehetőségének kizárása mint a folyamatos halászat előfeltétele. Ezt elősegítendő, hatékonyabb kutatásra és adatgyűjtésre van szükség, hogy meg lehessen határozni a veszélyeztetett rendszerek ismert vagy valószínűsíthető elhelyezkedését és ökológiai dinamikáját.

3.2 Különösen értékes intézkedésnek tekinthető a földrajzi alapú lezárások vagy különleges irányítás alatt álló területek elfogadása. Erre konkrét megállapodás alapján, valamely regionális halászati irányítószervezet keretén belül kerülhet sor. A regionális halászati irányítószervezetek illetékessége által le nem fedett területeken a védelem az egyes államok felelőssége a saját lobogójuk szerinti hajók vonatkozásában.

3.3 A javasolt rendelet a nyílt tengeri fenékhálaszat szigorú ellenőrzését írja majd elő ahhoz hasonló intézkedések révén, amelyeket az északnyugati és a déli csendes-óceáni térség, valamint az Antarktisz nyílt tengeri területein halászó országok már elfogadtak, és amelyeket az észak- és délkelet-atlanti, az antarktisi és a földközi-tengeri térség regionális halászati irányítószervezetei elé terjesztettek elfogadásra.

3.4 Az Európai Bizottság széles kört átfogó, a tagállamok, az ágazat és a környezet-, ill. természetvédelmi szervezetek képviselőitől fellelő tárgyalópartnereket fogadott az alatt a három év alatt, amíg az ügyet az ENSZ Közgyűlése tárgyalta. Az Európai Bizottság szabályozásra épülő megközelítést támogatott (szemben a halászat betiltásával) azzal a szándékkal, hogy ezt a szabályozást a lobogó szerinti államok a regionális halászati irányítószervezeteken keresztül, illetve ha hajóik olyan nyílt tengeri területeken tevékenykednek, ahol jelenleg nincs ilyen szervezet, akkor közvetlenül alkalmazzák.

⁽⁴⁾ Lásd a 2004. évi 59/25. számú határozatot és különösen a 2006. december 8-i 61/105. számú határozatot (80–95. bek.).

3.5 A javaslat értelmében a mélytengeri halászat irányítása nagymértékben az uniós tagállamok hatáskörében marad, és összekapcsolódik a különleges halászati engedélyek kiállításával. Amikor egy hajó engedélyért folyamodik, halászati tervet kell benyújtania, amelyből kiderül, hogy hol és milyen fajokra, milyen mélységben kíván halászni, és hogy milyen a tengerfenék topográfiai profilja az adott területen. A hatóságoknak ezután a lehető legpontosabb hozzáférhető tudományos információkra támaszkodva értékelniük kell a halászati tervet és a tervezett tevékenység lehetséges hatásait a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra.

3.6 A javaslat néhány egyértelmű korlátozást is tartalmaz. A fenékhálaszati eszközök használata 1000 m-nél nagyobb mélységben tilos. Ha egy halászhajó veszélyeztetett tengeri ökoszisztémára bukkan, köteles a halászatot azonnal abbahagyni, és azt az adott helytől legalább 5 tengeri mérföld távolságra kezdheti csak újra. A halászhajó minden ilyen felfedezésről tájékoztatja az illetékes hatóságot, amely aztán úgy dönthet, hogy lezárja a területet a fenékhálaszati eszközök használata előtt. Minden hajó egyben köteles lesz műholdas hajómegfigyelési rendszert (VMS) használni, valamint tudományos megfigyelőt magával vinni.

3.7 A tagállamok fél évente kötelesek lesznek jelentést benyújtani az Európai Bizottságnak a rendelet végrehajtásáról. Az Európai Bizottság pedig 2010 júniusáig elkészíti a maga jelentését, amelynek címzettjei az Európai Parlament és a Tanács, és amely javaslatokat tartalmaz az esetleg szükségesnek tűnő módosításokra.

4. Általános megjegyzések

4.1 Az EGSZB – a biológiai sokféleség csökkenésének megállításáról korábban kifejtett álláspontjával (NAT/334) összhangban – támogatja az Európai Bizottság által megfogalmazott általános politikai irányvonalat.

4.2 Az elmúlt években az EGSZB különböző véleményekben ⁽⁵⁾ alaposan körüljárta a közös halászati politika célkitűzéseiből eredő pozitív és problematikus fejleményeket, valamint azt, hogy miként lehet a fenntartható fejlődés jegyében hosszú távra berendezkedve kiaknázni a vízi erőforrásokat, kiegyensúlyozott módon figyelembe véve a környezeti, gazdasági és szociális szempontokat is. Mindezeket a szempontokat figyelembe kell venni az Európai Bizottság rendeletjavaslatának elemzésekor.

4.3 Mind a közlemény, mind a javasolt rendelet hatását vizsgáló belső európai bizottsági munkadokumentum megemlíti, hogy a szabályozás jelenleg csak az Atlanti-óceán délnyugati részén, Argentína kizárólagos gazdasági övezetén kívül halászó közösségi fenékvonóhálós hajókat fogja érinteni.

⁽⁵⁾ NAT/264 – Javaslat tanácsi rendeletre – Európai Halászati Alap (HL C 267., 2005.10.27.); NAT/280 – Javaslat tanácsi rendeletre a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról (HL C 65., 2006.3.17.); NAT/316 (HL C 318., 2006.12.23.); NAT/333 (HL C 168., 2007.7.20.); NAT/334 – A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása (HL C 97., 2007.4.28.); NAT/364 – Javaslat tanácsi rendeletre a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (HL C 10., 2008.1.15.).

4.4 Ezt a fajta halászatot mintegy 30 közösségi hajó végzi az Atlanti-óceán délnyugati részén, ahol még mindig várta magára egy regionális halászati irányítószervezet létrehozása az Egyesült Királyság és Argentína között a Falkland-szigetekkel kapcsolatban régóta húzódozó politikai vita miatt. Ez a halászati tevékenység a következőképpen jellemezhető:

- E halászat nyílt tengerre eső részét a kontinentális talapzaton és a patagóniai self felső lejtőjén folytatják. 25 éve létezik, és a halászati ágazat, valamint a tudósok biztosan állítják, hogy ugyanazokat a homokos és lapos tengerfenék-területeket fedi le. Két halfajt fognak itt: a rövidszárnyú tintahalat (*Illex*) és a közönséges kalmárt (*Loligo*), valamint a szürke tőkehalat (*Merluccius hubbsi*). E fajok egyike sem tartozik a mélytengeri halakhoz: egy ilyenfajta besorolás vagy a mélység kritériumán alapul⁽⁶⁾ (amelyet a FAO jelenleg elvet) vagy a biológiai jelleg (hosszú élettartam, késői ivarérettség, lassú növekedés vagy kis mértékű termékenység⁽⁷⁾), ami a kiegészítő védelem ellen szól.⁽⁸⁾ Más szóval ez a halászati módszer közepesen és jól szaporodó halfajokat érint, jelentős járulékos halfogás nélkül, olyan területeken, amelyeknek ökoszisztémáit nem tartják különlegesen veszélyeztetettnek.
- A halászat ezeken a területeken olyan felderítő halászati utak uniós finanszírozásának köszönhetően kezdődött el, amelyek a közösségi flotta újraelosztását célozták. Az utak során megfigyelők voltak jelen a fedélzeten, és az Európai Bizottság minden bizonnyal átfogó információkkal rendelkezik erről.
- Az Európai Bizottság hatástanulmányokat is finanszírozott, Spanyolország pedig – a Spanyol Oceanográfiai Intézeten (IEO) keresztül – az egész időszak alatt a fedélzeten jelen lévő tudományos megfigyelők részvételét biztosító programot valósított meg az említett halászati tevékenységekről való folyamatos tájékoztatás érdekében, egyéb információk szolgáltatása mellett⁽⁹⁾.
- A véletlenül kifogott fajok (járulékos fogás) száma minimális, ide legfőképp a tengeri angolna (*Genypterus blacodes*) és a grönlandi tőkehal tartozik; ez utóbbi egy olyan nem kereskedelmi hasznosítású halfaj, amelynek közösségi piacra történő bevezetésére jelenleg kísérletek történnék.
- Valamennyi közösségi hajó az egyes tagállamok által kiállított, műholdas ellenőrzéshez (VMS) kötött különleges halászati engedély birtokában folytatja tevékenységét. Ezenfelül a flotta mintegy 20 %-ában tudományos megfigyelők is tartózkodnak a fedélzeten.
- Mind a lábasfejűek (rövidszárnyú tintahal és a közönséges kalmár), mind pedig a szürke tőkehal halászata két kis kiterjedésű nyílt tengeri területre korlátozódik, amelyek egy olyan nagy kiterjedésű halászati térség részét képezik, amely

magában foglalja az argentin és uruguayi kizárólagos gazdasági övezeteket, valamint a falklandi kormány által ellenőrzött területet, ahol az Argentínából, harmadik országokból és a Falkland-szigetektől⁽¹⁰⁾ származó mintegy 100 hajó tevékenykedik.

- A mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló 2347/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹¹⁾, I és II mellékletében felsorolt mélytengeri halfajok közül csak a roncsügér (*Polyprion americanus*) él a patagóniai vizekben, azonban sem az IEO, sem a közösségi flotta nem számol be e halfaj fogásáról.
- A szóban forgó hajók által teremtett munkahelyek és prosperitás a Közösség egy olyan régiójában összpontosulnak, amely nagymértékben rá van utalva a halászatra⁽¹²⁾.

4.5 A fentiekre való tekintettel az EGSZB azt javasolja, hogy amennyiben e terület jelenleg zajló átfogó oceanográfiai felmérése egyértelműen nem találna bizonyítékot a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák meglétére, akkor a (specifikusan földrajzilag meghatározott) térséget mentesítsék az irányelvjavaslat követelményei alól.

4.6 Ezenfelül az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslata nem biztosítja a rendeletek tagállamok által történő hatékony alkalmazását és összehangolását. Így az EGSZB sürgeti az Európai Bizottságot, hogy fontosabb szerepet játsszon a rendelet tagállamok által történő hatékony végrehajtásának koordinálásában és biztosításában.

4.7 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak – a tagállamok által készített hatástanulmányok kiegészítéseként – független tudományos értékeléseket is ösztönöznie kellene. Ezért biztosítania kellene a szükséges alapokat a szóban forgó értékelések finanszírozására.

4.8 Végül az EGSZB rámutat, hogy a FAO jelenleg nemzetközi iránymutatásokat dolgoz ki a nyílt tengeren való mélytengeri halászat kezelését illetően, és javasolja, hogy az Európai Bizottság vegye figyelembe az említett iránymutatások következtetéseit.

5. Részletes megjegyzések

5.1 Az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletjavaslat 1. cikke (1) bekezdésének az olyan közösségi halászhajókra is vonatkoznia kellene, amelyek még érintetlen, eddig kiaknázatlan nyílt tengeri halászati területeken folytatnak fenékhálászati eszközökkel halászati tevékenységet, továbbá, hogy a fenti pontnak figyelembe kellene vennie a 4.5. pontban említett javaslatokat is.

⁽⁶⁾ A Spanyol Oceanográfiai Intézet (IEO) megfigyelői által gyűjtött adatok – amelyek egybecsengenek a „kék dobozok” (*blue boxes*) által szolgáltatott műholdas információkkal – azt mutatják, hogy a patagóniai self nyílt tengeri területein fenékvonóhálós halászatot folytató spanyol flotta az esetek több mint 95 %-ában 400 méternél kisebb mélységben végez halászati tevékenységet.

⁽⁷⁾ Koslow et al. tanulmánya, megjelent 2000-ben, a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) *Journal of Marine Science* című folyóiratában: J.A. Koslow, G.W. Boehlert, J.D.M. Gordon, R.L. Haedrich, P. Lorange and N. Parin, 2000. *Continental Slope and deep-sea fisheries: implications for a fragile ecosystem* [A kontinentális lejtő és a mélytengeri halászat: következmények a sérülékeny ökoszisztémára].

⁽⁸⁾ Lásd a rendeletjavaslat (10) preambulumbekkezdését.

⁽⁹⁾ Lásd az Európai Bizottság személyzeti munkadokumentumának 2.2. pontját.

⁽¹⁰⁾ Korea, Japán, Kína, Tajvan és Uruguay.

⁽¹¹⁾ HL L 351., 2002.12.28., 6. o.

⁽¹²⁾ A regionális önkormányzat által közétett, a galíciai halkonzerviparra vonatkozó input-output adatokat tartalmazó táblázatok azt mutatják, hogy a galíciai gazdaságot alkotó 74 tevékenység közül 61 függ a halászáttól.

5.2 Az EGSZB úgy gondolja, hogy a „veszélyeztetett tengeri ökoszisztémának” a rendeletjavaslat 2. cikkében rögzített meghatározása homályos és nem egyértelmű, és értelmezési problémákra adhat okot. A FAO által végzett munka hozzájárulhat a meghatározás pontosításához.

5.3 A 4. cikk (5) bekezdését illetően az EGSZB fontosnak tartja, hogy a halászati tervek esetleges módosításait felül is vizsgálják, biztosítandó, hogy ne lépjenek fel jelentős káros hatások – azaz, hogy a módosítások hatékonyan kezeljék a hatástanulmányok során azonosított potenciális problémákat. Az EGSZB azzal kapcsolatban is aggodalmának ad hangot, hogy a létrehozott rendszer nem lesz majd elég rugalmas ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjon a halászati tevékenységekhez, amelyek nagyon változékonyak és nehezen kiszámíthatók.

5.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az 5. cikk akár zavart keltő is lehet, mivel nem tesz különbséget az engedély érvényességének megszűnése és visszavonása között. A különleges halászati engedély olyan hatósági engedélyezés eredménye, amely akkor érvényes, ha az illetékes hatóság általi kiállításához szükséges eljárások feltételei teljesülnek, amennyiben az adott hatóság nem függeszti fel, vagy vonja vissza érvényességét. Az illetékes hatóság külön értesíti az engedély birtokosát a halászati engedély visszavonásáról vagy felfüggesztéséről, és meghallgatási lehetőséget biztosít számára. Ezért az EGSZB a következő megfogalmazást javasolja: „A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott különleges halászati engedély visszavonásra kerül, amennyiben a halászati tevékenység nem felel meg mindenkor a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott halászati tervek”.

5.5 Ennek megfelelően az 5. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosítandó: „Az illetékes hatóságok megvizsgálják ezeket a módosításokat, és csak akkor módosíthatják az engedély feltételeit, amennyiben azok nem járnak a tevékenységek olyan területekre való áthelyezésével, ahol a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák biztosan vagy valószínűleg előfordulnak”.

5.6 A 6. cikk azt javasolja, hogy a fenékhálászati eszközök használata 1000 m-nél nagyobb mélységben tilos legyen. Az EGSZB úgy véli, hogy ezt a rendelkezést törölni kell, mivel nem áll rendelkezésre elegendő tudományos bizonyíték e korlátozás kellő alátámasztásához, ahogyan ez a FAO-nak a nyílt tengeren való mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi iránymutatásokról szóló vitái során is kiderült. Az a körülmény, hogy jelenleg nincs olyan flotta, amely 1000 m-nél mélyebben folytatna halászati tevékenységet, nem jelenti azt, hogy a rendeletnek ezt a jövőre nézve is meg kellene akadályoznia, amennyiben ez a tevékenység fenntartható. Ezenfelül, ahogy az Európai Bizottság maga is elismeri, ezt az intézkedést az ENSZ Közgyűlésének 61/105. sz. határozata sem javasolja.

5.7 Az EGSZB aggodalmának ad hangot a rendeletjavaslat 8. cikkének nem egyértelmű megfogalmazásával kapcsolatban. Úgy tűnik, nincs garancia arra nézve, hogy valamennyi olyan terü-

letet, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák biztosan vagy valószínűsíthetően előfordulnak, lezárjanak a fenékhálászat elől. A tagállamoknak nincs egyértelmű kötelezettségük arra vonatkozóan, hogy a valószínűsíthetően veszélyeztetett területek feltérképezését követően azokat le is zárják a lobogóik alatt közlekedő hajók elől.

5.8 A 10. cikk (ahogy az 5. cikk is) összekeveri az engedély érvényességének megszűnését annak bevonásával, illetve visszavonásával. Ezért az EGSZB a 10. cikk (1) bekezdésének következő megfogalmazását javasolja: „A 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott halászati terv be nem tartása – az 5. cikk (2) bekezdésén kívüli körülmények között – az érintett haláshajó részére kiállított különleges halászati engedély visszavonásával jár. [...] engedély nélküli halászatnak minősül minden, a különleges halászati engedély visszavonását követően végzett halászati tevékenység”.

5.9 A 12. cikkel kapcsolatban, amely megfigyelők kirendelését javasolja valamennyi haláshajóra, az EGSZB a szóban forgó intézkedést aránytalannak, szükségtelennek és – adott esetben – kivitelezhetetlennek tartja, mivel nem minden hajó alkalmas egy további személy fogadására. Ezenfelül ez a szempont a vállalkozások működési költségeinek további növelését is jelentené. Egészében véve a tudományos testületek úgy vélik, hogy a javasolt célok eléréséhez a fedélzeten tartózkodó megfigyelők bizonyos százaléka is elegendő.

5.10 A 14. cikket illetően az EGSZB továbbá javasolná, hogy az Európai Bizottság 2009. június 30-ig nyújtson be jelentést a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, és ne 2010. június 30-ig, ahogyan azt jelenleg a cikk időpontként rögzíti. Az ENSZ Közgyűlése beleegyezett a 2006-os határozat végrehajtásának 2009-ben történő felülvizsgálatába, és az Európai Bizottság szempontjából fontos lenne, hogy időben készítse el a jelentést az ENSZ Közgyűlése által végzett felülvizsgálathoz.

5.11 Az EGSZB úgy véli, hogy a hatálybalépés időkerete (az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetést követő hetedik napon) nem elégséges ahhoz, hogy lehetővé tegye, hogy a hajók benyújtsák a halászati terveket, és az Európai Bizottság értékelje és jóváhagyja ezeket. Ezért olyan ésszerű, realiztikus határidő kitzűzést javasolja, amely lehetővé teszi, hogy a hajók eleget tegyenek kötelezettségüknek, és az Európai Bizottság kiállíthassa az engedélyt.

5.12 Végül az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletnek tartalmaznia kellene egy olyan rendelkezést vagy cikket, amely rögzíti, hogy végezzenek értékelést annak érdekében, hogy a halászati területek szabályozása biztosítsa a halállomány hosszú távú fenntarthatóságát és a járulékosan fogott halfajok állományának megőrzését. A fenntarthatóság szempontját az ENSZ Közgyűlésének határozata is sürgeti, a fenntarthatóság és a járulékos halfajták megőrzése pedig egyaránt olyan kötelezettségek, amelyeket a nyílt tengeri halászati területek halállományára vonatkozó 1995-ös ENSZ-egyezmény rögzít.

Kelt Brüsszelben, 2008. május 29-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS